

Tuần Báo Vô Vi

Quy Hội Tình Người

20 tháng 6 năm 2010

Số 102

Thiền Viện Vô Vi Quy Hội Tình Người

51 Malone Rd,

Mareeba, QLD 4880, Australia

Tel/Fax: +61 (8) 9450 7416

Di động: 0422 091358

Email: quyhoitinhnguoi@gmail.com

Website: www.quyhoitinhnguoi.org

Tuần này:

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Vườn Thơ Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy

Tờ báo hàng tuần của Thiền Viện Quy Hội Tình Người dành riêng phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Người buôn gánh bán bưng ở xứ chậm tiến có thể tu Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp hay không ?
- 2) Tại sao tâm tư cứ buồn buồn mãi ?
- 3) Muốn khai triển tâm Từ Bi thì phải làm sao ?
- 4) Có người chê Vô Vi sao còn động quá vậy ?
- 5) Trong tháng này nhiều bạn đạo dự định chúc thọ cho Bé, Bé nghĩ sao ?
- 6) Tại sao Bé được nhiều người thương vậy ?
- 7) Phụ trách gia đình thì phải làm sao ?
- 8) Phụ trách cải tiến bản thân thì phải làm sao ?

© Quy Hội Tình Người. All rights reserved.

Ngày 05 tháng 12 năm 1991 1) Hỏi : <i>Người buôn gánh bán bưng ở xứ chậm tiến có thể tu Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp hay không ?</i> Đáp : Thưa, người lao động, buôn bán kiếm tiền đủ ăn qua ngày, lại càng dễ tu, hằng ngày kiếm đồng tiền khó khăn, lại càng thấy rõ khả năng của chính mình, sức nhịn nhục có sẵn, nhận việc làm hàng ngày, có chút ít lợi lộc nuôi thân, là cuộc an vui sẽ đến với tâm thân. Biết tưởng đến Trời Phật, lại càng thấy rõ vị trí của chính mình, đang học bài đối đãi giữa nhơn sinh và thành thật tùy theo khả năng sẵn có của chính mình, hòa hợp với tự nhiên nhiều hơn. Như chị bán rau cải hằng ngày, đang học nguyên lý hóa sanh, tự hiểu cọng rau do đâu mà có, nguyên lý ngon dở do đâu mà ra, khoe màu xanh tươi, khuyến khích nhơn sinh dùng nó, để hỗ trợ cho sự tiến hóa, hạnh hy sinh của cọng rau lúc nào cũng cao quý cả. Kệ : Hy sinh tiến hóa ở ngoài đồng Hỗ trợ muôn dân đóng góp công Sanh hóa hóa sanh tùy nhịp tiến Cọng rau nhỏ bé vẫn gieo trồng	2) Hỏi : <i>Tại sao tâm tư cứ buồn buồn mãi ?</i> Đáp : Thưa, tại vì điện năng tham dâm của khối óc hướng ngoại, muốn mà không thành, tạo ra uất khí buồn bực, cũng chưa rõ nguyên năng sẵn có của chính mình, có sẵn Từ Bi khai triển đến vô cùng mà không hay.
3) Hỏi : <i>Muốn khai triển tâm Từ Bi thì phải làm sao?</i> Đáp : Thưa, phải tập tành bổ thí giúp đỡ mọi người đối ngoại. Đối nội, thì phải thực tập tha thứ và thương yêu, từ việc nhỏ cho đến việc lớn, vui cười với mọi giới, nhịn nhục khai thác mọi việc trong nội khoa tâm lý, hướng về không, để có cơ hội tự hòa giải, nhìn lại xác mình, từ trong có sẽ trở về không, gom gọn chơn tâm là chánh, trung dung thẳng hoa tiến hóa, chẳng có phải bị mất và còn nữa, an nhiên tự tại, ổn định trong giây phút tham thiền nhập định. Phật không mê không chấp, đức Từ Bi ban chiếu khắp nơi nơi. Kệ : Tâm linh khai triển rõ ý Trời Khai thác vui say chuyển sáng ngời Thực hiện Từ Bi tâm tự thức Khai minh tâm đạo sống nơi nơi	Ngày 06 tháng 12 năm 1991 4) Hỏi : <i>Có người chê Vô Vi sao còn động quá vậy?</i> Đáp : Thưa, Vô Vi không bao giờ động, chính người phê bình đang bị động, chứ Vô vi đang tiến hóa theo trình độ sẵn có, chẳng có gì phải động cả. Vốn của nó trong không cũng chẳng không, luôn luôn ý thức vô sanh là chánh gốc, cõi đời là tạm cũng là một cơ hội để được thức tâm. Sự vận hành nội tạng của nó, lúc nào cũng nhịp nhàng tiến theo chấn động của vũ trụ, định luật sanh trụ hoại diệt rõ ràng, sự sống của thể xác đang gắn liền với luật nhơn quả, để sửa tâm và tự tiến, không có may mắn nào sai chạy được. Hiểu được luật Trời thì chỉ có tịnh chứ không bao giờ động, minh tâm kiến tánh đành rành rõ rệt. Thiên Cơ đang chuyển động, càng ngày lại càng minh cảm hơn, biết nguyên lý tu học thì kẻ hung cũng hóa hiền, tức là dẹp bỏ sự mê chấp để tiến thân, không còn ngời núi này trông núi nọ nữa, chỉ nhìn thẳng vào ý thức và hành động của chính mình mà mình giải quán thông, tâm thức phát quang an nhiên tự tại. Kệ: Tu thiền một kiếp được an nhiên Sửa tánh tu tâm trở lại hiền Phật Pháp tâm hành thân đạt phước Thực hành Chơn Pháp thức triển miên

Ngày 07 tháng 12 năm 1991 5) Hỏi : Trong tháng này nhiều bạn đạo dự định chúc thọ cho Bé, Bé nghĩ sao ? Đáp : Thưa, vì thương mà chúc thọ hay là giảm thọ cũng đều quý cả, cuộc sống có tình người sưởi ấm chung vui là quý nhất.	6) Hỏi : Tại sao Bé được nhiều người thương vậy ? Đáp : Thưa, Bé hằng thương quý mọi người, cuối cùng Bé cũng gặt hái được chút ít tình thương trong cuộc sống. Ở đời có câu: <i>trồng gì thì gặt nấy</i>, người tu thì hướng thiện, gặt hái thiện quả, do mọi người dâng ban. Con đường Tình Thương và Đạo Đức lúc nào cũng tròn đầy và tốt đẹp, ngược lại con đường hận thù thì chỉ có chuốc lấy sự khổ thôi. Kệ: Vui hạnh Từ Bi dễ đứng ngồi Tình đời đen bạc vẫn thâm trôi Chung vui cùng tiến trên đường đạo Bánh trái do Trời ban chiếu thôi
Ngày 08 tháng 12 năm 1991 7) Hỏi : Phụ trách gia đình thì phải làm sao ? Đáp : Thưa, người cha hay mẹ phụ trách gia đình muốn được chu toàn thì phải biết phụ trách cải tiến bản thân trước hết thì mới phụ trách gia đình chu toàn được.	8) Hỏi : Phụ trách cải tiến bản thân thì phải làm sao ? Đáp : Thưa, trước hết phải biết cái gì đang làm chủ cái xác, nguyên lý sanh tồn và hoạt động chủ trương của cái xác tức là cái hồn có thức, đang điều hành toàn cơ cấu sẵn có, tương đồng với càn khôn vũ trụ, trách nhiệm nặng hơn chuyện gia đình. Phần Hồn là Trưởng Lão hay là chủ nhơn ông của phần xác, cần phải nghiêm chỉnh tu học và điều hành trật tự rõ rệt, từ nhip một trong cơ cấu sẵn có thì việc đời chẳng có khó khăn. Biết mình biết họ thì thức hòa đồng mới được mở. Cho nên người đời hướng ngoại, không hiểu được chính mình, ý lại nơi bên ngoài thì làm sao cứu được mình, không chịu dùng mật pháp khai mở bên trong, cứ dăm dăm hướng ngoại thì càng ngày càng lụn bại, xảy ra bệnh hoạn lúc nào không hay, dù cho địa vị và tiền bạc đầy đủ, cũng chỉ là địa vị giả và tiền bạc giả mà thôi. Chạy theo bên ngoài, suốt kiếp cũng chẳng có kết quả gì cho phần hồn cả. Chủ trương sẽ mất dần và đầy đọa phần hồn, luân hồi nhiều kiếp trong cõi vô minh. Ngược lại, chịu tu và khai thác trách nhiệm cơ cấu tâm linh thì kết quả sẽ tốt đẹp, đời đạo tương hòa dẫn tiến rõ rệt hơn, thuận ý Trời, đẹp lòng người, tại mặt Đất, chỉ có tu khai triển chánh pháp thì không còn sống cảnh bơ vơ nữa. Kệ: Thực hành khai thác giới tâm linh Khai triển minh tâm tự giúp mình Một mối thâm uyên cùng chuyển tiến Cảm minh thiên địa rõ hành trình

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Duyên Kiếp Đương Hành

Duyên kiếp đương hành nan tiến giải
Thức tâm tự tiến lý an bài
Vạn linh tụ hợp hòa nhơn cách
Trí điển phân minh tự tiến hoài

Duyên kiếp đương hành, bây giờ chúng ta đang bận bịu ở trong cái cơ thể này hôn vía. “*Duyên kiếp đương hành nan tiến giải*”: Nhiều người tu tu, rồi cũng đặt nhiều câu hỏi khó tiến hóa, làm sao đạt được, rất khó tiến.

Mà mình thức tâm, mình trở về với thanh tịnh rồi, tự tiến lý an bài. Mình đi tới từ từ, một ngày tới tới, hai mươi bốn trên hai mươi bốn, chúng ta đang đi chớ không có ai ngừng nằm đó đâu; tư tưởng từ nhỏ đến lớn đang tiến, tiến tiến lần. Bây giờ, các bạn dòm trên trời thấy cụm mây cũng đang chạy và trong lòng ta đây đều là tiến hóa lần lần, từ từ thứ tự, từ hạ tới trung, từ trung tới thượng.

“*Vạn linh tụ hợp hòa nhơn cách*”: Đó, vạn linh tụ hợp tùy theo cái cơ duyên tuổi tác của các bạn mà nó tụ hợp hòa nhơn cách nó thành ra một con người xứng đáng của một con người.

“*Trí điển phân minh tự tiến hoài*”: Đó, khi mà các bạn bắt được luồng thanh điển rồi là cái thanh điển là cái trí của các bạn; phân minh tự tiến hoài, nắm cái phần thanh đó mà đi lên mãi mãi.

Cho nên, trong lúc giờ thiền các bạn thấy sung sướng nhẹ nhàng, nhờ cái gì nhờ trí điển phân minh đó mà nó đi, nó lâng lâng nó đi lên, đi lên mãi, lên mãi, lên mãi, lên mãi lên đến chừng nào mà hết lên được rồi, nó mới hồi lại. Đó, nhưng mà cứ nhớ cái đó mãi. Tại sao chúng ta nhớ cái đó trong cái không, không thể đem cho loài người thấy mà chính thâm tâm chúng ta đã thấy rõ, cái phần đó là cái phần phân minh tự tiến hoài, nó đi mãi. Bởi vì, tại sao nó có thể chứng minh nó tiến hoài? Trước kia chúng ta tu đâu có, bây giờ chúng ta tu bắt đầu nó đã có rồi, có rồi nó càng có nữa, mỗi năm mỗi khác, mỗi giờ mỗi khác, mỗi ngày mỗi khác.

Tiến hoài trong cảnh thực hư
Mênh mông Trời đất người người quan tâm

“*Tiến hoài trong cảnh thực hư*”: Đi lên trong cái thực hư. Ở đời thì cơ thể chúng ta nó có hiện thực của mắt đời và thấy cái hư không bên trên. Mà bên trên, rồi đi lên được bên trên, rồi chúng ta thấy sự thực mà thấy cái hư ngược lại của đời. Cái hư của đời là trong cái tụ nó phải có cái tan, trong cái cảnh thực kia thì nó trường sanh bất tử.

“*Mênh mông Trời đất người người quan tâm*”: Ngay trong cái cộng đồng tiểu thiên địa chúng ta đây vạn linh cũng quan tâm.

Quan tâm sanh diệt trường tồn
Quy hồn quy vía tránh dòn nhập tâm

“*Quan tâm sanh diệt trường tồn*”: Đó, thấy sự sanh và sự diệt của nội tâm của chúng ta nó có nhiều câu hỏi hằng ngày, làm sao mới tiến tới trường tồn được.

“*Quy hồn quy vía tránh dòn nhập tâm*”: Ta tu mục đích để cho nó quy hồn, quy vía, nó trở về căn bản sẵn có của nó để tránh sự dòn dập của thế gian và sự đau khổ chính mình đã tạo ra.

Thực hành thấu đạt diệu thâm
Rêu rao lý thuyết càng làm càng sai

Chúng ta chỉ có cái thực hành mới thấu đạt diệu thâm, thấu đạt cái diệu thâm là thấu đạt cái huyền diệu thâm sâu, thâm cao ở bên trên. Mà chúng ta cứ nói hoài, lý luận hoài, lý thuyết thì càng làm càng sai, chớ không bao giờ tiến. Các bạn thấy không? Bây giờ chúng ta tu, chúng ta thấy những người thực hành đều đạt hết nhưng mà những người lý luận nói đông, nói tây, xưng hô rớt cuộc đều bị sàng sảy ra ngoài lề không được vô trong chơn điển của vô vi nữa. À! mà mọi người thực hành đều được hết trội.

Duyên tình số kiếp an bài
Sanh rồi lại diệt trở tài như không

Cái duyên tình số kiếp ở thế gian này nó được an bài, không nên lấy cái đạo mà nói tâm bậy tâm bạ

rồi đặt vô, rồi tôi này, tôi kia, tôi nọ, đó rồi nó đau khổ.

Mà chúng ta thấy rõ sanh rồi lại diệt trở lại như không. Nói chúng ta hay cũng không làm bổ ích gì hết, chỉ lo tu để tiến tới, để hiểu sự sai lầm của mình và tự sửa, tự tiến, nó càng nhẹ càng thanh hơn.

Thiên cơ chuyển hóa từ vòng
Lòng người thay đổi phải tâm thiên cơ

“*Thiên cơ chuyển hóa từ vòng*”: Từ ngày chưa tu các bạn thấy rõ rồi, các bạn ở trong cái mịt mù tăm tối của hạ trí sân si, rồi các bạn tiến lên, rồi các bạn cũng thấy chứng minh rõ sự chuyển hóa từ vòng. Từ ngày chưa tu, bây giờ tu rồi thấy cái tâm trạng nó khác. Nếu mà bên trên không mở, làm sao bộ đầu các bạn được nhẹ nhàng và trí óc các bạn đạt được sự thông minh. Mà trong lúc đó không có ai dạy các bạn hết, bạn cứ tu rồi bạn thấy, mà bạn thấy rõ sự sai lầm và hành động thiếu sót của bạn, thấy lòng người thay đổi phải tâm thiên cơ thì tự nhiên nó làm cho các bạn phải thay đổi, thay đổi chừng nào bạn tiến hóa chừng nấy, rồi bạn mới thấy thiên cơ là thế nào. Nó đã quy định cho chúng ta xuống đây, rồi vòng quanh thế giới vũ trụ các bạn ngồi đó, tuy rằng các bạn tu nhưng mà đời cũng có nói trong tai các bạn chuyện này thay đổi, xứ này thay đổi, xứ nọ thay đổi, chiến tranh thay đổi, tâm tình mọi người thay đổi, đó là cái thiên cơ nhưng mà nhiều người không hiểu thiên cơ là cái gì? Cái sự sắp đặt của càn khôn vũ trụ trong cái kích động và phản động để sàng sảy tâm linh của mọi người trong chu trình tiến hóa.

Bình phong đời tạo mập mờ
Khó thông chơn lý khó chờ đạt thông

Những cái lý luận mà ở thế gian mà các bạn đặt ra cho nhiều rốt cuộc cũng mập mờ trong cái ảo tưởng mà thực hành các bạn sẽ thấy. Khi mà chúng ta đã tạo ra cái chuyện mập mờ đó thì khó thông chơn lý, không hiểu. Nói chơn lý mà không thấy chơn lý, không hiểu chơn lý, không nằm trong chơn lý thì khó chờ đạt thông, chờ mãi làm mãi rốt cuộc cũng chẳng có được đâu. Nhưng mà chỉ có hành rồi các bạn sẽ thấy, trong sự thấy nó thấy cái thấy, các bạn không có thể tỏ cho người ta biết được. Nhưng mà các bạn thấy trung dung tâm trạng các bạn nó an tọa nhẹ nhàng thấy rõ cái hạnh phúc và thấy rõ sự sáng

suốt của muôn loài cũng như sự sáng suốt của ta đã tiến hóa của ta từ li từ ti.

Người tu chuyển trước một vòng
Trở về chơn lý giải thông muôn bề

Cái người tu mà người chịu sửa và thực hành để chịu sửa, nó chuyển trước một vòng, nó đi trước những người mà lý thuyết một vòng nữa. Lý luận mà không làm được, cái đó là nó đi trễ. Còn người ta tu, người ta thực hành là người ta đi tới.

“*Trở về chơn lý giải thông muôn bề*”: Chúng ta trở về chơn lý, trở về cái sự không động mà không thiên vị một bên nào, nó giải thông mặt cũng như trái. Đó, lúc đó chúng ta giải thông muôn bề, không có bao giờ bị kẹt nữa.

Không tu cảm giác nặng nề
Quê hương không thấy, thấy bề bộn tâm

Cái người mà không tu cảm giác thấy họ nặng nề, họ lý luận quá rồi rốt cuộc họ gây sự bức tức cho họ thôi.

Quê hương không thấy, không thấy cái nơi chỗ của họ đang trụ trì và sẽ trở về đâu nữa, thấy bề bộn tâm, thấy càng ngày càng bộn rộn thêm, càng đau khổ thêm, càng bức tức thêm, càng chậm tiến thêm.

Tưởng là đạt được lại lầm
Khổ trùng thêm khổ duyên âm bất hòa

Mình tưởng là đương đạt được lý thuyết đây, mình nói mọi người đây người ta làm thỉnh; tưởng đâu người ta nghe, không phải đâu? Cái chuyện thực hành nó mới có sự thức giác mà lý luận không bao giờ có sự thức giác. Cho nên, đấng này chúng ta luôn luôn đòi hỏi sự thực hành. Còn những cái bài thơ mà nhắc hàng tuần đây là nhắc cho các bạn thấy rằng các bạn phải trở về với bạn càng sớm càng hay, được li nào thì đạt tới li nấy. Chớ không phải buộc các bạn nghe xuôi theo đây rồi làm được cái gì? Nhưng mà cho các bạn thấy các bạn nên trở về các bạn tự giác mới là chơn chánh. Đừng có tưởng lầm là các bạn nói được, hay này kia, kia nọ, lấy cái lý luận để che lấp, khuất lấp tâm trạng của con người là bạn được, tưởng được nhưng mà đó là lại lầm. Khi mà mình nói láo một lần, nói thét rồi mình tự làm sai lầm cái sự tiến hóa của trí điển của mình, làm càng ngày mình tối tăm, tu không được.

“*Khổ trông thêm khổ duyên âm bất hòa*”: Mình làm đã khổ, rồi còn trông thêm cái sự khổ nữa. Mình là con người không biết được nguyên căn tiền kiếp của mình, rồi bây giờ mình đi nói bậy nói bạ thì mình bị lại trông thêm cái khổ cho mình. Các bạn khuyên các bạn cứ niệm Phật, lo tu thì các bạn không có bị kẹt trong cái duyên âm bất hòa. Âm dương bất hòa là nó chưa thông cảm nó mới bất hòa, hôn vía chưa tương hội thì nó mới bất hòa. Hôn vía tương hội là đồng thanh tương ứng đồng khí tương cầu đâu có sự lộn xộn của nội tâm các bạn được.

Càng ngày tự khuyết càng xa
Thiên nhiên tạo hóa khó mà đạt thông

Đó, càng ngày mình tự khuyết cho là cái lý thuyết của tôi vững, rồi nó càng ngày nó càng thụt lùi chớ không bao giờ nó tiến tới được.

“*Thiên nhiên tạo hóa khó mà đạt thông*”: Không có hiểu được cái nguyên lý nhưng mà không có hiểu được cái thiên cơ. Bởi vì, mỗi người có một tánh khác nhau, mỗi người có một kiến thức khác nhau, chúng ta không có nên buộc họ phải theo một cái đường lối của chúng ta. Nhưng mà, chúng ta mượn cái pháp này để giải thông cái pháp soi hồn, pháp luân, thiền định là giải thông. Giải thông trở về căn cơ của mỗi người. Có người nhẹ, người nặng, người sáng, người tối, nó sẽ từ từ trật tự và nó tiến hóa tới cái sự thanh cao ổn định ở bên trên, rồi nó mới thấy rõ cái thiên nhiên tạo hóa. Còn cái này buộc nó phải đi theo cái đường lối sáng suốt của chúng ta chính chúng ta đã thực hành, chúng ta đã làm được mà người khác chưa làm được mà chưa có khả năng làm được mà chưa có thích làm thì không buộc người ta làm được.

Cho nên, cái sự công phu này nó khác, cái công phu này nó không có buộc các bạn học hết kinh sách mà không hiểu cái gì. Cái này nó để cho các bạn ý thức rằng: Các bạn làm con người, các bạn phải có sự ổn định của bộ đầu ngũ tạng. Các bạn làm cái phép soi hồn là ổn định cái bộ đầu thần kinh não hốc cũng như cái phương pháp trị bệnh cho các bạn là giải thông cái trục mà lưu cái thanh. Rồi cái pháp luân thường chuyển cũng vậy, làm cho nó đầu đó, nó có ngăn nắp trật tự. Nó hòa cảm với đại tự nhiên trong chu trình tiến hóa của muôn loài. Đó, mà tùy theo khả năng của mình tiến hóa chớ không phải người này tu chắc giống người kia liền, đâu có được. Cho nên, phải từ từ tiến hóa mà mọi giới, mọi tầng đều

được tiến hóa, nó mới có sự thông cảm lấy nó và nó tự tiến giải, nó không có nghịch của nội tâm nữa.

Đó, chớ còn bây giờ, chúng ta buộc người ta phải theo cái đường lối gì đó trong cái tổ chức thì chúng ta không có, từ xưa tới nay không có. Bởi vì chúng ta đã mang cái tiểu thiên địa này, nó đã sẵn cái tổ chức rồi. Bây giờ, chúng ta bị ô trược quá nhiều, phức tạp quá nhiều, bây giờ chúng ta giải bớt sự ô trược để cho nó minh mẫn sáng suốt. Rồi con người biết đối xử với con người, con người biết thương yêu con người, tránh cái cảnh bóc lột giữa con người và con người. Cái tâm chúng ta thương yêu và tiến giải, xây dựng và biết mọi người đã vì ta, chúng ta vì mọi người, đó là cái chuyện cao quý nhất của nhơn loại đang khao khát sự công bằng của tình thương và đạo đức đó.

Bình tâm hướng thượng tự tâm
Con đường chánh giác không mong cũng thành

Bình tâm hướng thượng, các bạn cứ hướng thượng càng ngày càng tu. Tu theo sự sáng suốt ở bên trên thì con đường chánh giác. Bạn cứ theo sáng suốt mà không mong cũng thành, ta không muốn cái gì thì tự nhiên nó sẽ có tất cả. Mà các bạn muốn chừng nào nó động chừng nấy, muốn chừng nào thì các bạn thiếu, thấy thiếu, thấy thiếu thì các bạn là gì? Các bạn là người tham, tham là động, động là khổ, khổ là nghiệp.

Đó, cho nên chúng ta đi tới sự thanh thân thanh điền ở bên trên chúng ta có lòng tốt giúp cho tất cả mọi người, giúp cho tất cả mọi giới, chúng ta đâu có đòi khổ, trừ phi chúng ta tham lam lấy cái đầu óc lờng gạt, tìm cái cách để hơn thua với thiên hạ là chúng ta đau khổ. Còn cái này ngược lại chúng ta không có những điều đó, chúng ta hóa giải những cái tham sân si của trong nội tạng, những cái việc tham ô trong cái lý trí đã nung nấu từ lâu thì lúc đó chúng ta sẽ có tất cả, đi tới đâu ai cũng cảm mến, mà đi tới đâu cũng có tình thương cộng đồng của thanh điền vô vi, trong cái không mà nó có.

Khi mà, các bạn bước ra khỏi nhà, bạn tưởng rằng nguy hiểm khổ lắm nhưng mà rốt cuộc đâu có nguy đâu có khổ? Đi cũng như về lúc nào các bạn cũng lấy chữ không làm chủ đích, lấy tình thương mà để tiến giải mọi giới thì luôn luôn nó sẽ cao đẹp chớ không có bị xáo động trong nội tâm.

Bây giờ, chúng ta tu ở đây là sửa từ cơ tầng đầu óc tới cơ tạng, lỗ chân lông đều phải sửa hòa đồng với tất cả và học nơi tất cả thì chúng ta thấy càng ngày

càng tiến bộ không có thụt lùi. Mà ở giới nào chúng ta không có mịch lòng ai và chẳng có phá hoại ai, chỉ dẫn tiến muôn giới muôn loài và đặt tình thương đi trước tất cả.

Cảm ơn các bạn.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài gòn ngày 2/10/1977)

Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới

Thông Báo Của Ban Tổ Chức Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp 2010”

Ban Tổ Chức Du Hành Đạo Pháp xin thông báo đến quý bạn một số tin tức như sau:

1. Có một số bạn đạo hỏi Ban Tổ Chức về thời hạn ghi danh, thì chúng tôi xin được thông báo như sau: BTC vẫn tiếp tục nhận ghi danh cho các bạn đạo muốn tham dự Đại Hội. Việc ghi danh tùy thuộc vào số phòng còn lại của hãng tàu dành cho BTC và giá tiền **có thể** thay đổi như chúng tôi đã trình bày trong email trước. Bạn đạo muốn ghi danh tham dự Đại Hội xin liên lạc với trưởng ban ghi danh vùng mình để biết thêm chi tiết.
2. Chúng tôi xin nhắc lại một số chi tiết về các giấy tờ cần thiết cho chuyến du thuyền: Dựa theo sự đề nghị của Sở Di Trú Hoa Kỳ, bạn đạo tham dự Đại Hội trên du thuyền Emerald Princess cần có giấy tờ hợp lệ như Sổ Thông Hành, Thẻ Xanh với ngày hết hạn ít nhất là 6 tháng (19 tháng 3 năm 2011) sau ngày du thuyền cập bến, là ngày 19 tháng 9 năm 2010.
3. Những bạn đạo đã mua vé máy bay, xin vui lòng gửi lịch trình chuyến bay (itinerary) về BTC DHDP: voviduhanhdaophap@gmail.com để chúng tôi ghi vào danh sách đưa đón.
4. Trong những ngày tới chúng tôi sẽ thông báo tiếp các tin tức về Đại Hội.

Chân thành cảm ơn sự lưu ý của quý bạn đạo.

Kính thư,
Ban Tổ Chức Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2010
(17 June 2010)

Vườn Thơ Bạn Đạo

CHÁNH PHÁP

Đức Phật khi còn trần thế này
Lưu truyền chánh pháp Vô Vi đây
Phá mê phá chấp không hình tướng
Gần Phật hưởng quang tròn trịa đây

Cà Mau, 13/6/2010
Phúc Tâm

TƯỢNG PHÁP

Đức Phật không trần thế này
Hậu truyền tượng pháp Vô Vi đây
Nguyện cầu ứng diễn xin tha lực
Hương khói đức tin tiêm tiến đây

Cà Mau, 13/6/2010
Phúc Tâm

LÒNG THAM

Suy đi ngẫm lại lời Thầy
Lời kia giảng dạy thơ Thầy âm vang
Dạy cho con trẻ lòng tham
Từng lời diễn tả con tham đạo mầu.
Tham trong đạo pháp không cầu
Tự tâm con thức, vọng ngoài khó thông.
Con đây chả dám mơ trông
Thiên duyên gây dựng tận lòng thậm thâm.
Thơ kia tạo tiếng vẻ vang
Mong cho tất cả hiểu thâm tình Thầy.
Thầy ta giảng dạy thiên đầy
Vu Vi khai mở thầy ta đó mà.
Thiên thời địa lợi nhân hòa
Long hoa khai mở di đà tại tâm.
Tâm không buông bỏ không phân
Tự do tự tại tâm hòa lạc đi.

Cà Mau 16/09/2009
Văn Phong

MẠT PHÁP

Đức Phật không trần thế này
Âm thanh sắc tướng vọng cầu đây
Không thiện mạt pháp mất tâm ấy
Ngươn cuối tà sư ngoại đạo đây

Cà Mau, 13/6/2010
Phúc Tâm

ĐIỂN QUANG LÀM VIỆC

Diễn quang làm việc có Thầy ta
Hộ pháp Vô Vi pháp Phật Đà
Chiếu hoá âm thầm tận độ khắp
Ai còn tròn tín Bé chẳng xa

Cà Mau, 13/6/2010
Phúc Tâm

THẦY TÔI

Trải bao mưa nắng tảo tần
Hòa đời cất bước tầm lân tiến thẳng.
Ngẫm suy thế cảnh trần gian
Biết bao sự việc xoay quanh thế tình.
Nghiep đời thế cảnh tạo hình
Mấy aiặng thấu hiểu mình tâm ra
Duyên thiên nhất kiếp thầy ta
Đi qua phật giới học qua truyền đời.
Hi sinh một kiếp thầy tôi
Quay về hư giới thầy ôi đâu rồi!
Thân này con tự tâm thôi
Ôn đền pháp báo thầy tôi đâu còn.
Duyên thiên con gắng nguyện tròn
Mong sao đạt thức diễn tròn tâm như.

Cà Mau, 10/06/2010
Văn Phong

TRỜI PHẬT TRONG TÂM

Đóng cửa Thế gian mở Thiên đàng
Tâm đời tham muốn được giàu sang
Có Thầy trao pháp tu tinh tấn
Phản trắc bỏ Thầy chẳng mở mang
Có kẻ siêng năng tu trời chết
Còn người chiếu lệ tu “tàn tàn”
Hong trần như bọn người mê mết
Trời Phật trong tâm chẳng hỏi han.

TPHCM, 15-06-2010

Minh Nghĩa

TỰ TẠO MAY RỦI

May rủi cuộc đời, có thật không?
Đã tin nhân quả, nghĩ lòng vòng.
Nhân nào quả nấy, gieo trồng hưởng,
Mình tự tạo ra, lý quán thông.
Vạn sự rủi may, vạn sự tạo,
Công bằng Tạo Hóa, trả vay trồng.
Nhân gieo Lục Tự, Pháp luân chuyển,
Quả kiến Nhơn Ông, thuận Hóa Công.

Củ Chi, 14/06/2010

Bá Tùng

TẶNG NGƯỜI LY XỬ

Viết tặng một người ly cổ hương
Qua nơi đất khách viếng người thương
Người đi có thấy lòng nhung nhớ
Kẻ ở quê nhà vẫn quý thương
Đi đó đi đây khai mở trí
Tây Đông đâu cũng cảnh vô thường
Thôi thì hãy ráng gìn tâm thức
Mong có một ngày quy cổ hương.

VN, 15/06/2010

TS Không Không

TIẾT ĐOAN NGỌ

Nghĩ lại dòng đời trôi quá nhanh
Gió hè Đoan Ngọ thổi qua mảnh
Sinh li tử biệt hằng lưu diễn
Hồn động ý mừng tóc vẫn xanh.

Hai mươi năm lẻ hành chơn pháp
Đoan Ngọ sắp sang tánh vẫn phàm
Diện bích người xưa đã đặc quả
Còn ta cô tịch nẻo đường tham.

Thiền sinh bỏ kiếp đời phiêu lãng
Rũ áo phong sương chuyển pháp luân
Ngõ cuối Địa Đàng le lối sáng
Sông trần Pháp Thủy lướt đò ngang.

PN. 10/06/2010

Thiền sinh Phương

MỞ QUY

Tình cha mãi mãi tận lòng con
Mong thấu tiềm tàng cho thỏa lòng
Thiền định công phu con gắng cố
Hư không chân định hết long rong
Một đời học hỏi con nay hiểu
Tự mở luyện khai ở tận trong
Thiện ý, thiện tâm, thiện tăng tiến
Biết gì nói nầy chả cầu mong

Mọi thứ tiềm tàng học chả hết
Từ từ con lết học mà đi
Lời thầy đã dạy lấy từ bi
Thật gốc từ xưa mới đặt thì
Dùng chí vững hành tự mở trí
Thiện lành chánh giác con tâm thi
Di đà lục tự nghiệm chân ý
Vô tự chân kinh tâm mở quy.

Cà Mau, 08/06/2010

Văn Phong

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 07 tháng 11 năm 1971

Vũ trụ huyền quang điển chuyển hoàn
Thành tâm minh định trí tâm an
Hong trần cõi tạm lưu hành tiến
Thoát khỏi trần gian xét mọi dàng.

Tiến tu giữ phận thân an,
Cảm thông vũ trụ vượt màn thế sanh.
Chỉ lo chăm chú tự hành,
Sửa sai dẹp loạn hào quang chuyển quần.
Vượt qua mỗi lớp mỗi tầng,
Nay đây mai đó chuyên cần tiến tu.
Từ bi bác ái đắp bù,
Tùy duyên trợ giáo từ mù trở minh.
Thế gian tạm bợ chút tình,
Thiên đàng nguyên lý chính mình phải lo.
Tự tu tự tiến tự dò,
Quanh co vượt khỏi tạo đồ tiên thân.
Mỗi căn mỗi phước mỗi phần,
Mỗi tâm mỗi trí mỗi tầng khác nhau.
Sanh ra nhuộm đủ sắc màu,
Chuyển thân động loạn đối đầu đau thương.
Noi theo tiền bối đường gương,
Quy nguyên chỉ có một đường tự tu.
Sửa sai sớm diệt tâm mù,
Tiến lên thanh cảnh đắp bù tình thương.
Phật tiên mở sẵn mọi đường,
Dắt người lâm nạn tự lường chuyển thân.
Hiền nên cố gắng tiến lần,
Thanh cao là cõi góp phần dựng xây.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên